

Arrest

nr. 37 314 van 21 januari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.) nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 november 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SOARES ALMEIDA loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 31 juli 2009 opriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor. Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn aanvraag moet beslissen.”

1.2. Verzoeker geeft een historiek van de plaatsen waar hij woonde sinds het verlaten van het Centrum voor Illegalen. Hij stelt dat hij er redelijkerwijze van uitging dat het Centrum voor Illegalen te Merksplas hem in kennis zou stellen van de oproeping van 31 juli 2009, temeer daar zijn adreswijziging telkenmale werd doorgegeven en opgenomen in de registers van de burgerlijke stand van de Stad Antwerpen. Verzoeker verklaart dat het in casu opmerkelijk is dat een eerdere oproeping voor het gehoor werd verstuurd naar de weliswaar verkeerde verblijfplaats daar waar de laatste uitnodiging aangetekend werd overgemaakt aan het Centrum voor Illegalen alwaar bij binnenkomst in België blijkbaar woonstkeuze werd gedaan. Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing dan ook een schending inhoudt van artikel 10 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, samen met een schending van artikel 6 EVRM en artikel 14 van het Internationaal Verdrag van 19 december 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten (BUPO).

1.3. Artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is niet van toepassing op beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008; RvS 7 juli 2006, nr. 161.169). Artikel 14 van het BUPO is in deze evenmin van toepassing daar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen uitspraak doet over burgerlijke rechten en verplichtingen, noch over de gegrondheid van een strafvervolging (RvS 8 oktober 2008, nr. 186.913). De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens heeft slechts de waarde van een beginselenverklaring en heeft geen juridisch bindende kracht (RvS 4 juli 2007, nr. 173.179; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.314).

Uit stuk 4 van het administratieve dossier blijkt dat oproeping tot gehoor op 31 juli 2009 aangetekend werd verzonden naar de laatst gekozen woonplaats van verzoeker, zoals deze blijkt uit stuk 18, het document waarmee op 24 november 2006 ‘dringend beroep’ werd ingesteld. Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat hij zijn woonplaatsen heeft doorgegeven en dat het CIM te Merksplas hem van de oproeping op de hoogte had moeten stellen. Verzoeker was gehouden elke verandering van gekozen woonplaats aan het Commissariaat-generaal mee te delen: op 23 november 2006 ondertekende hij een document ‘verklaring betreffende de woonstkeuze’ waarin hem wordt gewezen op de vereiste om elke wijziging van gekozen woonplaats per aangetekende zending mee te delen aan de Commissaris-generaal (zie stuk 20). Verzoeker heeft na zijn keuze van woonplaats op 24 november 2006 echter geen wijziging van gekozen woonplaats aan het Commissariaat-generaal gemeld. Hij toont niet aan dat het voor hem dan wel zijn advocaat onmogelijk was om een wijziging van gekozen woonplaats aan de Commissaris-generaal mee te delen. Het feit dat verweerder op 26 mei 2009 (zie stukken 8 en 9) een oproeping verstuurd naar een (verkeerde) verblijfplaats doet geen afbreuk aan het voormelde daar op verweerder geen wettelijk plicht rust om een oproeping te verzenden naar een (mogelijke) verblijfplaats. Aangezien verzoeker zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping heeft de Commissaris-generaal op grond van artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet correct besloten tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Nopens de hoedanigheid van vluchteling

2.1. Verzoeker heeft de Congolese nationaliteit (Democratische Republiek Congo), is van origine Mungala en woonde te Kinshasa. Hij is homoseksueel en zou medeoprichter en vicepresident geweest zijn van een vereniging voor homoseksuelen. Verzoekers roepnaam is ‘Jacqueline’. Begin 2006 zou een lid van de vereniging vermoord zijn geweest. Een mars werd georganiseerd doch de politie zou hiertegen zijn opgetreden. Eind juli 2006 werd een vergadering verstoord door soldaten en enkele leden werden geslagen door soldaten. Dit zou zich drie weken later herhaald hebben. Verzoeker zou samen met de voorzitter een klacht hebben ingediend bij het politiebureau en het militaire auditoraat. Beide instanties gaven geen gevolg aan de klacht. Nadien zou verzoeker nog contact hebben opgenomen met een rechter en journalist, hetgeen evenmin iets opbracht. Einde september 2006 zouden soldaten naar het huis van verzoeker zijn gekomen en werd hij door hen geslagen en verkracht. Verzoeker zou dan bij zijn vriend C. verbleven hebben. Hij kwam te weten dat zijn huis was geplunderd en dat de soldaten hem zouden doden indien ze hem zouden vinden. Verzoeker verliet het land en kwam, verkleed als vrouw, middels een vliegreis op 16 november 2006 aan in België.

Blijkens het administratief dossier vormen de voormelde feiten de grondslag van verzoekers asielaanvraag.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

Verzoeker werd ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV.

Ter terechtzitting wordt vastgesteld dat verzoeker onmiskenbaar vrouwelijke kenmerken heeft in zijn voorkomen en houding. Verzoekers verklaringen dat hij zich reeds op jeugdige leeftijd gedroeg als een meisje en met het speelgoed van meisjes wilde spelen evenals dat hij vanaf de leeftijd van zestien jaar omwille van zijn kledij en houding zijn homoseksuele geaardheid niet meer kon verhullen en hij om deze reden door zijn familie werd verjaagd (zie ook administratief dossier, stuk 15, p.7) zijn geloofwaardig.

Hoewel uit de landeninformatie in het administratief dossier niet blijkt dat homoseksualiteit expliciet strafbaar is gesteld (stuk 23), moet worden opgemerkt dat deze informatie ook aantoonst dat homoseksualiteit in de DR Congo een sociaal-cultureel taboe is en dat sommige bronnen melden dat homoseksualiteit aanzien wordt als een vergrijp tegen de goede zeden.

Verzoeker toont derhalve aan dat hij behoort tot een sociale groep zoals bepaald in artikel 48/3, § 4, d van de Vreemdelingenwet, dat hij ingevolge zijn behoren tot deze groep daden van vervolging riskeert zoals omschreven in artikel 48/3, § 2 en dat hij, ondermeer door het gebrek aan beschermende wetgeving en het slechte functioneren van het politieapparaat, geen bescherming kan inroepen.

Gelet op het voorgaande kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig Artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS